

ملوانکھی پچا او .. له نـوان سینه ماو شانـدا ... حیدر عه بدولـه حمان

فلسه فه .. شو ـن .. کاراکتر

له کـشو هـوایه کی باراناوی چوومه نمایشی (ملوانکھی پچا او) له شاری سـاـمـانی ، بهـام بهر له وهی بچمه هـهـکه هـشامه تـکی زـر له بینه رانم بیني، دواي زیاتر له دوو هـفته له نمایش ، زـر به پهرـشه وه له چاوهـوانی چوونه ژووره وه دابوون، دـرین حامید ـ ی دهرهـنـریش میوانداریه کی گهرمی کردین ..

سهره تا که چوومه ژووره وه ، له بهرام بهر دیکـری شانـیه که دوو چاری جـرـک له سهر سوـمان بووم، چونکه هـستم به جیاوازیه کی زـری فـرم ده کرد له گهـ دیکـرو ئیکس سواراتی نمایشه کانی دیکه، که هـمیشه ساده و هـمادارن.

ماـکی گهرهم بیني، که سهرتاپای دارو دیواره کانی رهنگی خـمـمـشی بوون، وهـک گوزارشتـک بـ ئو رووداوه تراژیدیا گهورانه ی سهرتاپای ئو ماـهو کاراکتره بهد بهخته کانی گرتـته وه و ژیان تـیدا بـته خـمـمـش کی دواي سوتان .

له حهوشه گهوره که دا چـند ژوورـک و چـند په نجره وه دهرگا یهـک ده بینم ، جگه له چـند کهرهسته یه کی ساکاری ژيانی ساده ی ماـه هـزاره کان .. ئه وه ژووری ساده ی دایکه به ساـاچووه نهـخـشه که یه، که دواي ماـئاوایی مـرده که ی، خـزانـکی گهره ی له کوـه دژ به یهـک و کچه تهـاق دراوو بهد بهخته کان بـ بهـجـ ماوه، هـمیشه له ناو ئازاوه و ململانـی کوـو کچه کانی ده که و ته سهر زهوی و له هـشـخـی ده چـ، ئه وه ی به جـ ماوه ته نیا قهره و لـه یهـک و پـخـه فـک و ئو ئه ولاده سهر به گیچهـانـن که نایهـن ئارامی به چاوی خـیه وه ببینی جگه له خه فـت نه بـت ..

له ناوهـاستی شانـدا ژووری فـرهادی برا گهوره ده بینم ، ژوورـکی بچووک ، که پـخـه فـک و ئاوـنه یهـک و ریکـرده رـک و چـند وـنه یه کی حهسن زیره کی تـدایه، فـرهاد ئو برا گهوره یه ی جاران ئاـووده بوو، بهـام دواي مردنی باوکی دهستی له ئاـوده بوون هـهـگرت و دوکانـکی بـ خـرو بهر که تی دانا، ئو نه توانی جـگه ی باوکی له خـزانه که دا بگرـته وه ، نه توانی هاوسهنگی ماـه که رابگرـ و بتوانـت له کـشو ئاریشاکانی کم کاته وه، ئه گهر زـتری نه کرد بـت ، ئو ویستی بـته

خاوه نی یه کهم بـ یارده ر له و ما هـ و که سـ له رووی نه وه ستـ ته وه ،
هه موو ئا مانجی نه وه بوو، خوشکو براکانی پهرته ی لـ بکه ن و ما هـ که
به ته نیا بـ نه وو بوو که ئاینده که ی به جـ بـ ن ، که هه می شه به
تیلی خهریکی پیلان دا شتن بوون بـ نه و مه رامه . .

ئه مه نان دینی ما هـ که یه ، که هه می شه باخان خانی تـ دایه و خهریکی
چـ شت لـ نان و خزمه ت کردنی هه موویانه ، باخان نه و کچه ژيرو هـ من و
له سه رخـ یه بوو ، که رقی زـ ری له ئا زاوه ده بـ وه ، بـ یه خـ شه ویستی
هه مووان بوو، ئاواتی بوو هه رچی زووه له نـ و نه و ئا زاوه یه رزگاری
بـ ت، ئیتر گرنگ نه وه نه بوو، ده بـ ته هاوسه ری کـ ، نه و له پیاوـ کـ
ماره بـ ی کرابوو دـ ی به ئاـ توونه کانیه وه خـ ش بوو ، نه وه نده ی
یوسفی برای وه کـ هاوخه مـ کی دـ سـ زی به گوـ یدا ده چرپاند که نه و له
لایه ن برا گه وره که یه وه فرـ شراوه ، لـ ی ده پاـ ایه وه به گوـ ی نه کاو
نه و ما هـ به جـ نه هـ ، به ـ ام بـ سوود بوو ، چونکه ده یزانی
چاره نووسی له چاره نووسی خوشکه کانی با شتر نا بـ ت . .

له م په یژه ی لای راستی شانـ سه رده که ویت ، ژووری یوسفی داماو ده بینـ
، که پـ ه له تریاک و حه بی بـ هـ شی و ته رازوویه کـ بـ تریاک فرـ شتن
... یوسف نه گهرچی به ناچاری رووی له و بازرگانیه پووجهـ ه کردووه ،
به ـ ام له ناخی خـ یدا ئینسانه و ویزدانی زیندووه و تا بـ ی بکرـ
به رامبه ر به ناهه قیه کان ده وه ستـ ت ، نه گهرچی ئه م روو به روو
بوونه وه ی خوـ نی له پـ ش چاوی خـ زانه که ی تاـ کردووه ، به ـ ام هه رگیز
رازی نا بـ ت فه رهاد وا به ئاسانی باخان هه ـ خه ـ ته ـ نـ و بیفرـ شـ ،
له سه ر نه و هه ق گوته ی به رده وام ده بـ ت، تا نه و رـ ژه ی جه سته ی به
بـ ئاگایی فرـ ده دهنه ده ره وه ی ما هـ که .

له لای چه پی شانـ دا ئاو ده ست و حه مامـ کـ هه یه ، له ته کیا ژووری
شیرینه که بـ ئومـ دی باـ ی به سه ریا کـ شاوه ، رـ ژـ بـ چه ندین جار
گه رماو ده کاو به به رده وامی ده چـ ته ده ره وه ، گوایه به دوا ی کاردا
ده گهـ ، به ـ ام که س ئاگای له نهـ نیه کانی نیه و که سیش نیه سه رزه نشتی
بکا ، چه ند باـ نده یه کـ وه کـ خـ ی به ندکراو له قه فه ز دـ نـ ته ژووره که ی
بـ نه وه ی سـ بووری دـ ی خـ ی پـ بداته وه . .

ما هـ که بـ ته چه ند وـ نه یه کـ له کـ مهـ لـ گـ یـ کی ئاـ ووده و نه خـ ش و بـ
هیوا ، که دوا ی مردنی باوکیان ملوانکه یه کیان بـ به جـ دـ
، که چی نه وان ناتوانن پارـ زگاری لـ بکه ن و ده یپسـ نن و ده نکه کانی
به ما هـ که دا په خش و بلاـ وه پـ ده کهن .

سیناریـ نووس ره گو ریشه ی نه و کاره ساتانه ده گهـ نـ ته وه بـ مردنی
باوکه که ، وه کـ هـ مایه کـ بـ ون بوونی رابه ر له ماـ کـ و ده سه ـ ات

کهوتنه دهست چهند کهسان کی خو پهرست که ده یانه و ت چه شنی کچ
فرشته که و ت بفرشن و دواتر ما که که چ کهن و هر که سهو به
لایه کدا ب و ات و ما که که ب و ت فرشته کان به ج بمین، تا
مرازه کانیان تدا به دهست بنن، چه شنی فهرهادو پیلانه کانی ..

به ی ئو ما که پ له ئاژاوه یه، که پ له که سانی ب ئوم دو د اوو
ب شهرم له یاسا، ئه ندامانی ک مه گای کن و ما که کشیان
نیشتمانه که یانه که شو نی حه وانه وهی تدا نه ماوه .. ب یه ئه گهر له
ئایدیاو فله سه فه ی نمایشه که ورد بیته وه گه ل ب چوونی جیا جیا
هه ده گر، به ام له ئه نجامدا هر ئو فله سه فه یه ده م ن ته وه که
له خه یای بینه ر دایه.

نووسهر ز به ب رتوش ره سمی ژیا نی ئو ک مه گایه ی کردووه، که
ره نگه و نه ب ت ب ز له ک مه گاکانی ر ژه تاتی ناوه است،
یه ک له وانیش ئ مه بین .. به به گه ی ئه وه ی ز له بینه رانی ئ مه
ده قی ژیا نی ک مه لایه تی و خ زانی خ یان له ن و روداوه کانداه بینن
وه ئه وه ی برینه کانی ئه وان بخاته روو، به تایبته له ک شه ی
هه لومه رچی پر له ئاژاوه و ب سه رو به ری سیاسی و ئا ووده بوون به
تریاک و حه به ب ه شکه ره کان و پر سه ی هاوسه گیری نابهد و
بازرگانی کردن به کچ و پر سی پچ پچ بوونی شیرازه ک مه لایه تیه کان
و به رژه وه ند په رستی و ز ری تر

ملوانکه ی پچ او له ن وان سینه ماو شان دا

سه عید ر ستایی ده ره نهری سینه مایی به ت وانی نی کی سینه مایی و
پانتایی به رفره وانی کام را سیناری ی ب فیلمه که ی خ ی (ابد و یک
ز) نووسیووه و کاری ده ره نانی ب کردووه، دواتر (به ره هم
ئه نهر) سیناری که ی خسته ته به رگ کی شان یی، دیاره کاری به ره هم
کار کی ئاسان نه بووه، چونکه هم ئاماده کردنی ب کردووه، هه میش
دا شته وه.

ئه وه یه که مجار نیه ده ره نهر کی شان یی وه (د رین حامید) سوود له
سینه ما وه ربگر ت ب شان، پ ش ئه وه ش (بارزان) له س بیوری به رد و
ز رانی تریش سوودییان له سینه ما وه رگرتووه ب شان، وه ک چ ن ز
له سینه ما کاره ناوداره کانی جیهان سوودییان له تراژیدیای کانی
شکسپیر و ر مانه کانی مارک ز وه رگرتووه ب سینه ما، به هه مان ش وه
ده توانین سوود له سینه ما وه رگرین ب شان، به ام ئه وه نده ی گرنگه
ئه وه یه که پ ویسته هر یه له وان تایبته مهن دی خ یان پار زراو ب ت
، خو ئه گهر چی سینه ماو شان وه ک دراما ده گه ن نه وه ب یه ک سه رچاوه،
به ام هونه ر له وه دایه که چ ن ئو تایبته مهن دیه له رووی فرم و

فهزاو دیا لگ و نواندنه وه ده پار لزی .. ئمه له شان دا ز تر له هه موو شت پ و یستیمان به جهسته و ئه داو ریتمی ئه کتهر هه یه ب ئه وهی خه سه ته کانی شان له ده ست نه دات .. به ام له درامادا په نا ب نواندنی سروشتی ده به یین ، چونکه کامیرا ده ب ته ئه لته رناتیف ب ز ر له ره گه زه کانی شان .

ده ره نه ره له و کاره دا ج ر لگ له ئاو ته بوونی له سینه ماو شان دا ت که به یه کتر کردبوو ، به تایبته له رووی دروست کردنی و نه و دیک ر به ام له رووی ریتم و ئه کشن و ده نگ سیما شان یه که ی پاراستبوو ، پ شم وابوو ئه و ت که کردنه کار کی باش بوو لای بینهر ، ب یه بینهر ئه وه نده به کو که وتبووه ژ ر کاریگه ری نمایش ..

خ ئه گه رچی فیلمه که ی سه عید ر ستایی فهزای کی به رفه وانی هه یه و کامیرا رووداوو و نه کانی ب نزیك کردو یته وه و خاوه نی چه ندین خه اته له فیس تیقا سینه مایه کاند ، به ام من وه ک بینهر چ ژ ی زیاترم له نمایشه که ی د رین حامید وه رگرت ، له بهر ک مه ه کار : یه که م : ئه گه ر بته و لت جیا وازییه ک دروست بکه یت له نه وان ئه کتهره کانی هه ردوو نمایش ، له رووی ئه داو ل وه شاوه یی کاراکتهر و نواندن ، ئه وه ز ر به ی ئه کتهره شان یه کان به تواناترو ل وه شاوه ترن له ئه کتهری سینه مایه کان ، به تایبته کاراکتهره کانی وه ک (موحسین - یوسف) (دایکه نه خ شه که) (مورتها - فره اد) (سومه یه - باخان) جگه له (نه وید - ژیره) نه ب ت که له رووی ته مه نه وه ئه کتهره سینه مایه که ل وه شاوه تر بوو ب ر ه که ..

دوو هه م : ریتمی نمایش لای هه ردوو ده ره نه ره جیا وازیان له وه دا بوو ، که له سینه مادا ده ره نه ره ده سه اته زیاتری هه یه له ده ره نه ره کی شان یی ب به رجهسته کردنی ریتم به ه ی نزیکی کامیرا له ئه کتهر و ته کنه ل ژ یای سینه مایی ، به ام ئه و ده سه اته له شان دا که متره ، چونکه ده ره نه ره ده سه اته هه ره گه وره ی له ئه کتهر و ئه کشن دایه ب به کار خستنی ریتم ، به ام ئه گه ر به راوردی هه ردوو ریتم بکه یت ئه وه هه ست ده که یت ریتمه شان یه که و کاریگه رییه ده روونییه کانی له سه ر بینهر ز تره له ریتمه سینه مایه که ... له ز ر دیمه ندا ده ره نه ره شان یه که کات ده یه و ت ریتمی شان یه که ی بهرز کاته وه ، د ه راوک یه ک ب بینهر دروست ده کات که هه موو جهسته ی له چاوه وانی ئه نجامی رودا وه کان دا ب ت ، ببینه کات ژیره دیچته ژوورو ئاگاداری ئه وه یان ده کاته وه که یوسف مادده قه ده غه کرا وه کانی له ژووره که ی دا شارد ته وه ، چن شان ده هه ژ و هه موو کاراکتهره کانی سه ر شان به بینهریشه وه چن ب ژووری یوسف را ده کن و چ ترس و راراییه کی به

چټر بـ بينر دروست ده‌کهن ..

ببينه له‌کاتې مملانـ و خـ پټـک دادانې نـوان فـرهادو يوسف ريتـم
چـن نه‌کتيف ده‌بـت و چ قيامه‌تـک له‌سـر شانـو له هـه‌که‌دا هـه‌ده‌ستـ
..

فـرم

من پـم وایه دهره‌نـر له شانـدا جـرـک له قهـه باغـی له سـر
شانـدا دروست کردووه ، پـشـتر له شانـی وایـی دا ئـم فـرمـه له
دیکـرو ئیکسـواراتـی شانـییدا باو بوو ، بهـام ماوه‌یه‌که که‌متر له
جاران ده‌بیندرـت ، به هـی گه‌شه سه‌ندنـی فـرمـی شانـی یـی نوـ و په‌نا
بردن بـ هـما .

گرنگ له شانـدا لاسایـی کردنه‌وه نیه له فـرمـکی باو ، به‌کو گرنگتر
له‌وه هـه‌بـزاردنـی ئـو ستایله‌یه که دهره‌نـر هـست ده‌کات چ فـرمـک
بـ ناوهرـکی تـکست و ئامانه‌کانـی تـکست ده‌گونجـت ، وه‌ک ئـو
نمایشه‌ی (ملوانکه‌ی پچـاو) که دهره‌نـر پـی وایه بـ ئـو تـکستـه
ده‌گونجـت ، به‌ام ئـوه مانای ئـوه نیه که ئـو فـرمـه بـته
فـرمـکی چه‌سپاو بـ ستایلی دهره‌نـر ..

ئـوه‌ی له نمایشه‌که‌ی دـرین حامد به‌لای منه‌وه فـرمـکی نوـ بوو ،
که‌متر لای دهره‌نـرانـی تر هـستم پـ کردووه ئـوه‌بوو که دهره‌نـر
شانـی دابه‌شی چه‌ند پارچه‌یه‌ک کردبوو ، به هاوسه‌نگیه‌کی وه‌ک یه‌ک ،
له کاتـی نمایشدا رووناکی نه‌ده‌که‌وته سـر پارچه‌یه‌ک و هـموو
پارچه‌کانـی تر تاریک بکرـن و له کار بکه‌ون ، به‌کو هـموو پارچه‌کان
له یه‌ک کات و به یه‌که‌وه کاریان ده‌کرد ، بـیه بینر له کاتـی نمایشدا
ئاگای له هـموو پارچه‌کان بوو ، هـندـ جار نه‌یده‌زانـی دیقه‌تـی خـی
بخاته سـر کامه پارچه و کامیان هـه‌بـژـر ..

له نـوان کـمیدیاو تراژیدیا

راسته که دیمه‌نه تراژدیه‌کان و کاراکتـره ساردو بـ ئومـده‌کان
باـکی خامـشیان به سـر کرـک و ناوهرـکی نمایشه‌که‌دا
کـشاوه ، به‌ام ئـوه ئـمه ناگه‌یه‌نـت که نمایشه‌که بـته سـرچاوه بـ
ره‌شبینـی و دروست کردنـی که‌شو هـواو ئـتمـسفیرـکی پـ له ماته‌می
.. به‌کو دهره‌نـر هاوسه‌نگیه‌کی درامـی ئـوتـی دروست کردووه ، که
بینر چه‌ند ئـوه‌نده‌ی له هـندـ دیمه‌ندا به نه‌نـی ده‌گری بـ ئـوه‌ی
له تاریکی شانـدا که‌س ئـو فرمـسکانه‌ی ببینـ ، به‌ام له هـمان
کاتدا له هـندـ دیمه‌ندا دهره‌نـر له ناو خامـشیه‌که ده‌ری دـنـ و
وای لـ ده‌کات له ناخوه پـیکه‌نـ و شهرم له قاقای پـکه‌نینـی خـی

بکاتهوه .. له هه نډ دیمه نډا دهره نهر هه په کښی خست ته ناو
نمایشه که و ته واو بینهری له که شو هه وا مهرگه سات ئاساکان دوور
خست ته وه .

به ام هیچ له دیمه نه تراژیدیه کان و ک م دیه کان هاوسه نگیه که یان
له نگ نه کردووه و زده ری درامیانه له هیچیان دا نه کراوه ، که
بینهر هه ست به وه بکات ، یه ک کیان به سهر ئه وی تریاندا زا ه ، ئه و
ک میدیایه ی ئمه باسی له وه ده که ین له فیلمه که دا که متر ههستی پ
ده کرت ، که چی له شان گهریه که دا ز ر سروشتی و به چ ژه .
ره نگه ئه و ئاو ته بوونه ی ن وان تراژیدیاو ک میدیا وای کرد ب
نمایشه که به زیندوویی رابگیر ت و ک مدیا بب ته سهرچاوه ب
پاراستنی چ ژ لای بینهر ، چونکه بمانه و ت و نه مات ه و ت ره گزی چ ژ
ره گز کی سهره کی راگرتنی ریتمی نمایشه ، که کاریگهریه کی ز ر
نهر نی به سهر حا ته سایک ل ژی بینهر به ج د د ب ئه وه ی
خه یای له گه نمایشدا نه چ ب و ده ست به رداری چ ژ نه ب ت به
در ژای نی نه وه د خوله ک روانین ، ب ئه وه ی ب یه ک چرکه ش هه ست به خاو
بوونه وه بکات ، ئه مه نه نی راسته قینه ی ده سه لاتی بینهره ب
راگرتنی ریتمی شان ..
ئه کته ره کان

دهره نهر نریکه ی پانزه ئه کته ری ه ناوه ته سهر شان ، هه نډ کیان
تایبه تمه نډی خ یان هه یه وه هه نډ کی تر له یه ک ده چن ، ههر یه ک له وان
له رووی ئاستی نواندن و ئه دا له وی تریان جیاوازه ، به ام بینهر
وا هه ست ده کات هه نډ ئه کته ر زده یه و بوون و نه بوونیان له سهر
شان دا وه ک یه که ، به تایبه ت کهه کان و هه نډ ک له ئه کته ره
پیاوه کانی دیمه نی دوا یی ، ئه کته ری زیده هه میشه کښه دروست ده کات
له سهر شان ، ئه نډام کی جهسته ی شان به ئیفلیجی دهرده خا ، ناش
دهره نهر ئه کته ر وه ک دیک ری شان یی ب ن ته سهر شان ، چونکه لاوازی
ههر ئه کته ر ک کاریگهری نهر نی له سهر ئه نجامی نمایش به ت ک ایی
به ج د د ، ب یه گرنگ بوو ئه گهر هه نډ له و ئه کته رانه
ئه لته رنا تیفیان ب دروست کرایه ..

چهند ئه کته ر ک ببوون به داینه م ی نمایشه که له وانه :
زه ریا سامی - یوسف :

که جه مسهری یه که می دروست بوونی ململان ی نمایشه که بوو ، نریک
بوونه وه یه کی ز ری هه بوو ب ره سم کردنی کاراکته ر کی هاود ست له
گه تریاک ، له شو لار کی لاوازو چه ماوه و روخسار کی ه منی پ له
نه نی ، سهر و ریش کی چ ی پ له نه هامه تی و هه میشه دم به جگهره ،

له رووی ئه داو نواندنه وه ، جهسته یه کی نهرم و دهنگ و ریتم کی هاوسهنگ ، دهسه مات کی زری هه بوو ب راک شانی سزی بینهر... بیه یوسف پیشکی شری بهرکهوت له سهرکهوتنی نمایشه که . شاناز محهمه د (دایکه نه خ شه که) خاوه ن ئه زموون کی دهو ه مه نده له بواری دراما و شان دا ، له ز رینه ی بهر هه مه کانی به ملوانکه ی پچ اویشه وه هه میسه شو نه واری خ ی له سهر پانتایی نمایشدا به ج د ، له و ئه زموونه دا له گه ک مه ک له قوتابیه کانی خ ی ، ره سم کی جوانی دایکمان نیشاندا و شو ن کی گرنگ له جوگرافیای نمایشه که دا بگرت ، به ام له کاتی هه چوونی ریتمی نمایش و ت ک گیرانی براکان و ب ه ش بوونی یوسف ، یا هاتنه پ شه وه ی حا ه ته خه تهرناکه کان ده بوا ده ره نه ر وا بکات ئه و دایکه له کاتی ت ک گیرانی کو ه کانی له خوشکه کان شیرزه تر ده رکه و ، چونکه ئه و دایک بوو .

ب ساران جاسم (فهره اد) :

کاراکتهری که س کی خ په رست و خ سه پ نه ری بهرجه سته ده کرد ، جه مسهر کی سهره کی نمایشه که یه ، دوور بوو له هه چوون و ز ده ری له نمایشدا ، قالب کی سروشتی هه بوو ، له ز ربه ی دیمه نه کاند ، هه تا له دیمه نه گرژه کاند به یه ریتم نواندنی ده کرد ، ج ر له ته م و مژی با ی به سهر که سایه تی ئه و له نمایشه که دا ک ش بوو ، هه ند له بینهران جیاوازی نه که ن له ن وان کاراکتهر کی پ زه تیف و کاراکتهر کی نه گه تیفدا ، ئه و س ز کی زری له گه دایکی دا هه بوو ، له هه ند دیمه ندا راستگ بوو ، که س کی ه من و له سهر خ بوو ئه گهرچی کاراکتهر کی نه گه تیف بوو ، بینهر چاوه وانی ئه وه بوو ف رمی نواندنی بهرجه سته ی کاراکتهره راسته قینه که ی بکات ، بینهر رقی له که سایه تیه که ی ب ته وه ، یاخود خ شی بو ت . . به ام ئاخ ب ساران توانی ئه و قه لای بینهر دروست بکات ؟

دیدار عومهر (باخان : ئه کتهر کی خاوه ن ئه زموونه و له م ئه زموونه شدا توانی ده سه مات هونه ری خ ی به سهر ت ک ای پانتاییه کانی شان دا بسه پ ن و به نواندن کی ه منانه ، سهرکهوتوو ب ت له راک شانی سهرنجی بینهر و دروست کردنی س ز ، هه بژاردنی دیدار عومهر ب کاراکتهری باخان فاکتهر کی گرنگ بوو ب بهرجه سته کردنی ئه و کاراکتهره و هاوسهنگ راگرتنی نمایشه که .

فریاد حسیّ: (نهوید - ژیره) : من له یه که م ئه زموونی شان ییدا ده یبینم ، به ام سهرکهوتوانه ر ی مندا کی هوشیاری ده بینی ، که هه میسه هه گری هه وای وروژ نه رو نه یی بوو ، ههر جاره هاتبوایه

سەر شان ، چاوه وانی شانه زانی شان ت ده کرد ، ئه گهرچی له فیلمه که ی سه عید رستایی ئه وید ته مهنی له ژیره که متره ... به ام فریاد توانی رکه که ی خای سهرکه و تووانه به رجهسته بکات و بینهر خشی بو .

سز یار یاسین : سز کی زری ب کاراکته ره که ی خای پوه دیار بوو ، ئه گهر به دیالگیش نه بت ، ئه و توانی له ب دهنگی نمایشه که شی دا زر پرسیار لای بینهر دروست بکات و نه نیه کانی بخو ئه ته وه ، ئه و گشه یه کی شان ی داگیر کرد بوو ، به ام ریتمی شان ی له و گشه یه ی شان دا به زیندوو یه تی را گرتیوو .

ئه نجام :

ده ره ئه نهر له سهره تا وه تا دیمه نه کانی دوا یی به شوه یه کی ها و سه نگ ریتمی نمایشه که ی پاراست ، ئه گهرچی له سینا گرافیا دا لاواز بوو ، به تایبته له رووناکی و موزیکدا ، له دوا ساته کانی ک تاییدا زر به خرای یی چاره سهرکردن کی خراو به پهله ی ب نمایشه که دانا و چی نه ما بوو نمایشه که به ره وه هه د ر بیات ، هه نانه ژووره وه ی تیمه پزیشکیه که و هه نانه خواره وه ی یوسف ئا زیه کی زری له نمایشه که دا دروست کرد ، ده بوا ده ره ئه نهر رگه چاره یه کی گونجاو تری دانا بوا یه ب ده رکردنی یوسف له ما که دا له لایهن فهرهادی برایه وه له بری ئه و دیمه نه لاوازه که ریتمی نمایشه که ی هه نایه خواره وه ، دواتریش هه نانه ژووره وه ی بووک ب فهرهاد وه که ده رخستنی دوا فله سه فه و ئا مانجی نمایشه که و ده رخستنی مه رامی دوا یی فهرهاد دیمه نه کی کتو پی رووت بوو ، که هیچ جوانیه کی له درامادا ب به ج نه هه شتین ته نیا هه ناسه یه کی سارد نه بت ب ک تایی ساردی نمایشه که و له ده ست دانی چا ئه نه بت .

به ام به گشتی ملوانکه ی پچا و و رای سهرنجه کان یه ک ده بت له و نمایشانه ی تا د ر زه مانا ک له هزر و خه یا ی بینهر دا کا نه لب ته وه . .